

2017. g.

OKTOBRIS

Nr. 10

Tavās rokās, DIEVS,
ir mans LAIKS,
visa mana DZĪVE,
manas DIENAS,
STUNDAS
un IKVIENS
MIRKLIS.

Mārtiņš Luters

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**

952-412-4591

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve oktobrī

- Svētdien, 1. oktobrī, plkst. 10:00** – Pļaujas svētku DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu, piedalīsies draudzes koris, Knuta Lesiņa balvas laureāti, būs bērnu uzruna un Svētdienas skola, ko vadīs Kira Birmane. Sekos sacepumu/hot dish mielasts, ko gatavos dāmu saime.
- Svētdien, 8. oktobrī, plkst. 10:00** – Astoņpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. Laju vadīts DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Sestdien, 14. oktobrī, plkst. 13:30** – Tikšanās ar Aizputes draudzes mācītāju Vari Biteniek.
- Svētdien, 15. oktobrī, plkst. 10:00** – Deviņpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Ceturtdien, 19. oktobrī, plkst. 11:00** – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.
- Sestdien, 21. oktobrī, plkst. 18:30** – Svecīšu vakars Crystal Lake kapsētā. Sekos Jātnieku ģimenes gatavotas vakariņas baznīcā par labu „Pakāpieniem”.
- Svētdien, 22. oktobrī, plkst. 10:00** – Divdesmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība un plkst. 11:30 Gunta Smidchens referāts par viņa grāmatas “Dziesmu vara” tulkojumu latviešu valodā.
- Otrdien, 24. oktobrī, plkst. 19:00** – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles stundu noturēs baznīcas bibliotēkas telpās.
- Sestdien, 28. oktobrī, plkst. 16:00** – Reformation Celebration Worship at Central Lutheran Church, 333 S 12th St, Minneapolis with the National Lutheran Choir and local church choirs.
- Svētdien, 29. oktobrī, plkst. 10:00** – Reformācijas 500 g. jubilejas svētku DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu, piedalīsies draudzes koris, būs bērnu uzruna un Svētdienas skola, ko vadīs Māra Pelēce. Sekos īpašs Reformācijas mielasts ar vācu desiņām un alu!
- Svētdien, 5. novembrī, plkst. 10:00** – Divdesmit otrā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība. Lūdzu ievērot, ka pulkstens „jāpagriež” stundu atpakaļ sakarā ar „Daylight savings time” beigām.

Lūdzu ievērot, ka mācītājs Dāgs būs LELBA Sinodē Niagārā, Kanādā no 4. līdz 8. oktobrim. Ar mācītāju šajā laikā varēs sazināties, zvanot uz mobīlo (612) 280-9333 vai dagdemandt@hotmail.com.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberģa.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Būdami Dieva mīļotie bērni, dariet tāpat kā viņš un dzīvojiet mīlestībā, kā Kristus mūs ir mīlējis un mūsu labā sevi atdevis Dievam par upurdāvanu un jauki smaržojošu ziedojumu. Jo jūs reiz bijāt tumsa, bet tagad esat gaisma Kungā; dzīvojiet kā gaismas bērni! Gaismas auglis ir visā, kas krietns, taisnīgs un patiess. Pārliecinieties, kas ir patīkams Kungam! Nepiedalieties neauglīgos tumsības darbos, bet gan atmaskojiet tos! Ko nepaklausīgie slepenībā dara, par to ir kauns pat runāt, bet viss atmaskotais gaismā top redzams, jo viss, kas gaismā redzams, ir gaisma. Tādēļ ir sacīts: guļošais, mosties! Celies augšā no mirušajiem, un tev atmirdzēs Kristus! Vēstule efeziešiem 8:1-2, 8-14

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 27. augustā Atmoda

Pirms 30 gadiem 1987. gada 23. augustā tūkstošiem Latvijas patriotu nenobijās un par spīti čekistiem un miličiem izgāja ielās, lai satricinātu komunistu režīma varu. Notika pretpadomju demonstrācija Rīgā pie Brīvības pieminekļa. Toreiz tā bija patiesi drosmīga uzdrīkstēšanās.

Baltijas ceļš notika 1989. gada 23. augustā plkst. 19.00, kad apmēram 2 miljoni cilvēku, sadevušies rokās, vismaz 15 minūtes veidoja apmēram 600 km garu dzīvo ķēdi, kas savienoja Baltijas valstu galvaspilsētas. Šī demonstrācija tika sarīkota, lai pievērstu pasaules uzmanību vēsturiskajiem faktiem, no kuriem cietušas Baltijas valstis. Baltijas ceļš notika tieši 50 gadus pēc Molotova–Ribentropa pakta parakstīšanas, kas notika 1939. gada 23. augustā, kad Padomju savienība un Vācija sadalīja austrumeiropu.

24. augustā noritēja šī gada otrā “tautas sapulce” Rātslaukumā Rīgā, kur klātesošie aicināja tautu aktīvi iesaistīties politiskajās norisēs un atbalstīt partijas, kas nesadarbojas ar oligarhiem un Krievijas varu. Izskanēja arī aicinājums “nebarot oligarhu”, piemēram, neatbalstīt uzņēmumus, kas pieder oligarhiem, kā piemēram, Neatkarīgā Rīta Avīze, Dienas Avīze, Baltic taxi, Liepājas autobusu parks un daudzus citus.

Šajos piemēros, ko jums nupat nolasīju, mēs dzirdam par laikiem un notikumiem mūsu tautas vēsturē, kā mēs tos varam raksturot? Atmodas. Jautājums, cik latviešu tautas atmodas ir bijušas? Atbilde ir 3. Pirmā atmoda – Jaunlatviešu vadīta kustība no 1850. līdz 1880. gadam, kas vainagojās ar pirmajiem vispārīgajiem latviešu Dziesmu svētkiem Rīgā 1873. gadā. Latvijas „pirmās atmodas” galvenie ideologi bija jaunlatvieši – Krišjānis Valdemārs, Kronvaldu Atis, Krišjānis Barons, Juris Alunāns u.c. Jaunlatviešu galvenās idejas bija: latviešu nacionālās kultūras izveidošana un kopšana, latviešu sabiedrības nostiprināšana, kā arī izveidot latviešu biedrības un savienības. Pirmās atmodas pirmsākumu mēs varam atrast vienā gandrīz aizmirstā reliģiskā kustībā, kura 18. gadsimtā iekaroja vidzemnieku prātus un sirdis. Brāļu draudžu nozīmi latviešu tautas saliedēšanā un attīstībā nedrīkst novērtēt par zemu. Pēc pirmās kristiešu draudzes parauga viņi saucās par brāļiem un māsām. Tie bija dievbijīgi ļaudis, kas karsti vēlējās, lai ļaudis – augsti un zemi, bagāti un nabagi, muižnieki un zemnieki – mīlētu cits citu kā brāļus un māsas, un dzīvotu krietnu un godīgu dzīvi. Brāļu draudze spēja padarīt ticību saprotamu un pieejamu arī vienkāršam cilvēkam. Latvijas Brāļu draudzes sadraudzības kustības kļuva par pamatu tam, ko šodien saucam par latvisko identitāti.

Pirmo reizi latvieši pulcējās kopā no tik plašiem apgabaliem. Pamazām guva priekšstatu par Latviju kā visiem kopīgu zemi. Brāļu draudze iedvesmoja atmodu tautā. Sekojam ar otro atmodu – Sabiedriska kustība, kura, kā mēs zinām, noveda pie Latvijas neatkarības iegūšanas 1918. gadā. Mēs gatavojamies svinēt Latvijas simtgadi. Trešā atmoda – arī sabiedriska kustība, kas noveda pie Latvijas neatkarības atjaunošanas 1991. gadā. Man nāk prātā vārdi no levas Akurāteres dziesmas “Manai tautai”, vārdi, kuri skanēja trešajā atmodā:

Palīdzi, Dievs, palīdzi, Dievs, visai latviešu tautai,
Saved to mājās pie Daugavas krastiem, saved to mājās.

Šai atmodai arī bija garīgs elements: Latvijas luterāņu mācītāju grupas “Atdzimšana un atjaunošanās” kustība. Kodolā bija mācītāji Modris Plāte, Māris Ludviks, Erberts Bikše, Andrejs Kavacis, Juris Rubenis, Atis Vaickovskis un Jēkabs Dzeguze. Šie mācītāji riskēja tik ļoti daudz, lai atjaunotu baznīcu, sludinātu Dieva Vārdu un aizstāvētu Latvijas brīvību.

Un tagad jautājums jums, jautājums, kas tagad jau ir izskanējis Latvijā 26 gadus pēc neatkarības atjaunošanas. Vai ceturtā atmoda ir vajadzīga? Tagad, kad latvieši ir izbraukuši vairāk kā jebkad Latvijas vēsturē. Laikā, kad liela daļa no Latvijas tautas dzīvo nabadzībā un pelna minimālo algu. Laikā, kad mēs esam dzirdējuši par oligarhu sarunām un viņu mērķi apzagt valsti, tikt pie absolūtās varas un paturēt šo varu, un vairogt savu ietekmi. Laikā, kad liela daļa no tautas šim faktam ir vienaldzīga vai tam netic, vai, kā mēs dzirdam, daļa tautas saka šo: vismaz Lembergs daļu atdod tautai no tā, ko viņš nozog, un Ventspils ir tik skaista un sakopta pilsēta. Laikā, kad jaunizveidoto Saeimas parlamentārās izmeklēšanas komisiju vada Ingūna Sudraba, kura pati ir minēta Rīdzenes sarunās kā Krievijā izvēlēta Latvijas ministru prezidenta amata kandidāte, un ka komisiju oficiāli konsultē bijušais Ventspils mēra Aivara Lemberga dēls Anrijs Lembergs ir vairākkārt saukts pie kriminālatbildības par naudas atmazgāšanu. Man nāk prātā mācītāja Māra Ķirsona vārdi šādās situācijās: “Prātiņ, nāc mājās!” Laikā, kad politiskā partija “Vienotība”, kurai mēs ticējām, kura aizstāvēja demokrātiju, taisnīgumu un sludināja jaunu sākumu/pieeju, iespējams, beigs savu darbību. Kaut gan tur ir daudz jauni cilvēki šajā partijā, ne tie vecie kolhoza priekšnieki vai tamlīdzīgi. Es, kā daudzi, balsoju par šo partiju. Tomēr tās saucamās padomju sekas ir redzamas, liels iemesls šīs partijas sabrukšanai ir vēlme tikt pie varas, iekšēji strīdi, neskaitāmas epizodes, kur viens iedur otram mugurā. Tumsa, ne garīgums, ne taisnīgums, ne godīgums un ne patiesība.

Bijušās atmodās bija garīgi elementi, mūsu tautas atmodas bija bāzētas uz kristīgām vērtībām, brīvību, taisnīgumu un patiesību. Jāņa evaņģēlijā ir stāsts par vienu aklu vīru, kurš piedzīvo garīgu atmodu. Šis vīrs saprot, kas ir Jēzus, ka Jēzus ir Dieva dēls, Pestītājs. Viņš saņem garīgo redzi un pēc tam fizisko. Aklais teica šos vārdus: “Es biju akls un tagad redzu.” Redzēt, ticēt, sekot... ceļš uz garīgu atmodu.

Mazliet par šo ceļu... Sākums, protams, katram kristietim ir kristībā, kur tas saņem Dieva žēlastību un bezrobežu mīlestību. Grēksūdze, kaut kas, kas ir tik ļoti vajadzīgs šajā pasaulē. Lūgšana: Palīdzi, Dievs, palīdzi, Dievs, mūsu latviešu tautai! Šajā ceļā mēs tiekam svētīti un sūtīti kalpot. Pabarot izsalkušos, palīdzēt nabagiem, rādīt mīlestību, sludināt taisnīgumu, godīgumu un patiesību! Ceļosim kā gaismas bērni uz garīgu atmodu. Psalmos mēs lasām: “Jo pie Tevis ir dzīvības avots, un Tavā gaismā mēs redzam gaismu.” Āmen.

LELBĀL: Mēs vienmēr esam gribējuši vienotu luterāņu baznīcu

“Mums ir būtiskas atšķirības vairākās teoloģiskās nostādnēs, īpaši sieviešu ordinēšanas jautājumā, bet mēs vienmēr esam gribējuši vienotu baznīcu un labprāt sāktu sarunas, un meklētu risinājumus, kā apvienoties ar LELB. Tāpēc ir sāpīgi, ka tiek izplatīts pilnīgi pretējs viedoklis,” tā pēdējo dienu notikumus saistībā ar Sv. Pētera baznīcas īpašumtiesību jautājumiem komentē Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas ārpus Latvijas (LELBĀL) Latvijas apgabala prāvests Kārlis Žols.

Atgādinām, vakar, 5. septembrī, Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas sēdē Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas (LELB) pārstāvis Romāns Ganiņš paziņoja, ka LELB un Vācu Evaņģēliski luteriskā baznīca Latvijā (VELBL) panākusi vienošanos par apvienošanos, lai tālāk risinātu sasāpējušo Pēterbaznīcas īpašumtiesību jautājumu. Cita starpā tika izplatīta informācija, ka “starp pretendentiem uz īpašumtiesībām bija arī Latvijas Evaņģēliski luteriskā baznīca ārpus Latvijas (LELBĀL), taču tā nav gatava apvienoties.”

Prāvests Kārlis Žols atskatās vēsturē un norāda, ka centieni abām baznīcām tuvināties iezīmējās jau pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados. Šis ceļš nav bijis viegls, tomēr 2015. gada rudenī septiņi LELB mācītāji un Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes dekāne, teoloģijas doktore Dace Balode nāca klajā ar aicinājumu izveidot darba grupu Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas vienības atjaunošanai. LELBĀL Virsvaldes pārstāvis prāvests Klāvs Bērziņš atceras, ka LELBĀL šo iniciatīvu uztvēra ļoti pozitīvi un apliecināja gatavību sākt sarunas, un meklēt vislabākos risinājumus. Diemžēl LELB vadības attieksme pret šo ierosmi bija krasī noraidošā, un ceļš uz Baznīcas vienības reālo atjaunošanu ir apstājies. Taču LELBĀL vēlme atjaunot Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas vienību nav mazinājusies. Tautiešus ārzemēs vienojošā baznīca uzsver, ka, pamatojoties uz Pēterbaznīcas īpašumtiesību jautājuma nostādnēm, par ko sāk runāt LELB un vācu draudzes, tā labprāt sāktu sarunas par apvienošanos. “Joprojām esam gatavi runāt un meklēt visām pusēm pieņemamus risinājumus ceļā uz vienotu baznīcu,” saka Kārlis Žols. “Arī saistībā ar Sv. Pētera baznīcas īpašumtiesībām, teikt, ka neesam vēlējušies veidot vienotu platformu godīgai šā jautājuma risināšanai, ir aplam. LELBĀL sākotnējais projekts paredzēja četru pušu – LELB, LELBĀL, VELBL un Rīgas pilsētas – vienotu dievnama apsaimniekošanas un īpašumtiesību modeli. LELB šo iniciatīvu noraidīja, norādot, ka nevēlas sadarboties ar mums ne Pēterbaznīcas jautājumā, ne vispār.”

Prāvests Klāvs Bērziņš norāda arī uz pēctecības aspektu un uzsver vēstures materiālu izpēti nepieciešamību: “Šobrīd ir svarīgi bez liekām emocijām rūpīgi izvērtīt visas liecības un avotus, jo vēsturiskais pamats ir ļoti svarīgs. No vēstures nav jābaidās vai jākaunas.” Piemēram, LELBĀL, tāpat kā LELB, ir pirmskara Latvijas luteriskās baznīcas turpinātāja. Tās ir divas straumes, kas izveidojušās no vienas upes. LELBĀL pārstāvji ir vienisprātis, ka īpašumtiesībām pāri stāv dievnama būtība un sūtība. Ja vārdos paustā apņēmība LELB un VELBL apvienoties tiešām iegūs skaidras, rakstiskas aprises, tad Pēterbaznīca varētu atgriezties vēsturiskā īpašnieka – Vācu draudzes pārziņā un tiktu izmantota, un apsaimniekota atbilstīgi tā vēsturiskajai pamatfuncijai, proti – kā dievnams. Gadā, kas pāriet Reformācijas 500. gadskārtas zīmē Livonijas reformācijas šūpulis – Sv. Pētera baznīca – būtu pelnījis šādu godu.

Patlaban Pētera baznīcas ēka un zeme zem baznīcas zemesgrāmatā nav ierakstīta, bet atbilstoši Valsts zemes dienesta kadastra datiem tās tiesiskais valdītājs ir Rīgas pilsētas pašvaldība. Likumprojekts “Rīgas Svētā Pētera baznīcas likums”, līdz ar to arī īpašumtiesību jautājums ir Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas pārziņā. LELBĀL Latvijas apgabala Pārvalde

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde septembrī

Padomes priekšniece Kristīne Kontere kopā ar savu vīru, baznīcas saimnieku Viktoru Konteru, apmeklēs Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBAs) piecpadsmito sinodi no 6. līdz 8. oktobrim Niagārā, Kanādā. Uz Sinodi, kura notiek ik pa trim gadiem, arī dosies mūsu draudzes mācītājs Dāgs Demandts. Sinodē tiksies LELBAs austrumu, vidienes, rietumu un Kanādas apgabalu draudžu mācītāji un pārstāvji, kā arī LELBAs Pārvalde. Dāgs Demandts ir Pārvaldes (padomes jeb valdes) loceklis. Pārvalde sastāv no priekšnieka Gunāra Lazdiņa, priekšnieka garīgā vietnieka Dāvja Kaņepa, priekšnieka laicīgās vietnieces un sekretāres Baibas Liepiņas, kasiera Andra Celcherta un 2 citiem locekļiem. Sinodē kopā pulcēsies, pie tam vēl, LELBAs nozaru vadītāji. Nozares ir sekojošas: ārmisija, baznīcas liturģija un mūzika, dāmu komitejas, draudžu veco ļaužu aprūpe, evaņģelizācija, informācija, jaunatne, kristīgā audzināšana, Lutheran Immigration & Refugee Service, namturība, palīdzība, Sibīrijas atbalsts, statistika un teoloģija. Dāgs Demandts vada LELBAs jaunatnes nozari un LELBAs informācijas nozari. Viņa sieva Edija Banka-Demandta atrodas informācijas nozares pakļautībā, uzturot LELBAs mājas lapu (www.lelba.org). E. Banka-Demandta pa virsu ik mēnesi sastāda Svētrīta Zvanus.

Virtuves pārbūve turpinās. Jebkurš, kas ir uzlabojis savu dzīvokli vai māju, zina, ka kapitālremonti mēdz ieilgt un būt dārgāki, nekā projekta sākumā paredzēts. Būsim pacietīgi un pateicīgi, ka mūsu virtuve drīz taps jauna un moderna! Sevišķa atzinība pienākas Viktoram Konteram, Gundai Lusai un Imantam Ponem par ziedoto laiku un pūlēm sakarā ar pārbūvē.

Nākamā padomes sēde notiks šī mēneša otrajā otrdienā, 10. oktobrī, pulksten 19:00. Padomes sēdes ir atklātas, kaut gan drīkst balsot tikai mācītājs, padomes loceklis (9), dāmu saimes pārstāve un kasieris.

Padomes sekretāre un draudzes darbvede Vija Treiberka kopā ar Svētrīta Zvanu redakciju

Dāmu saimes ziņas

Septembra mēnesī pie galdiņa kalpoja Inta Grāvīte, Baiba Rudzīte, Brigita Robiņa, Skaidrīte Štolcere. Ziedus uz altāra lika Antra Pakalne, Aina Zastere, Astrīda Bergmane, Nancy Neiburgs. Par sadraudzību rūpējās Irēne Rudzīte 3x, Baiba Olingere.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar oktobra/novembra/decembra mēneša darba grupas vadītāju Skaidrīti Štolceri: 763-571-8680.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Vizmas Belševicas otro grāmatu "Bille dzīvo tālāk". Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 25. oktobrī, plkst. 10:00os no rīta, baznīcas lejas telpās. Visi mīļi aicināti!

Astrīde Ivaska

"Vēl viens rudens dzejolis"

Vasara tveras vēl zaru galos,
paegļa ogām pārvelkas blāvums zils.
Ik sauciens kļūst spalgāks,
un pāri siliem
pret rudeni paceļas tilts.

Paliks neteikti vasaras vārdi,
ko tik pirms lietavām sacīt drīkst.
Salnā izplēnēs sērmūkšu sārti,
Bet pirms sniedziņš sijāsies sīks,
Liekies vasaras šūpuļa līksts.

Jāņa Liepkalna bēres Druvienā 2017. gada 19. augustā

Jānim Liepkalnam bija divas vēlēšanās. Pēc viņa nāves viņš gribēja, lai būtu piemiņas dievkalpojums mūsu baznīcā ar sekojošu mielastu. Otrā vēlēšanās bija, lai aizved urnu uz Druvienu, kur viņa ģimenei ir atdusas vieta. Piemiņas dievkalpojumu un mielastu rīkojām 2017. gada 31. janvārī. Sešpadsmitajā augustā lidojām ar urnu uz Latviju. Māris veda urnu rokas somā. Ejot cauri drošības vārtiem, urnas kastē kaut kas tinkšķēja. Mārim bija jānoiet sāņus, lai viņu varētu kārtīgi "izčamdīt". Pēc tam bija mierīgs lidojums uz Latviju.

Druvienā dzīvo Jānim Liepkalnam mīļi kaimiņi, Poruka un Zvaigznekalnes ģimenes: Jānis Poruks, vectēvs, attāls radnieks rakstniekam Jānim Porukam, viņa meita Aina Zvaigznekalne ar vīru Juri. Jāni Poruku ar kundzi 1949. gadā izsūtīja uz Sibīriju. Tur piedzima viņu meita Aina. Zvaigznekalnēm ir trīs burvīgi bērni: meita Ilze, mūziķe, precējusies ar Ēriku Kundziņu, audzina skaistu meitiņu Austru. Ilze ir Jāņa Liepkalna krustmeita, kuru Jānis atbalstīja studiju gados. Dēls Jānis, kuram ir maģistra grāds, ļoti dedzīgs Lettgalias korporācijas biedrs, pašreiz apsaimnieko dzīvokļu mājas Rīgā, bet ir nolēmis apsaimniekot laukus Druvienā. Jānim ir draudzene Lelde un dēliņš Gustavs. Jaunākā meita ir Iluta, ļoti apdāvināta jauna sieviete ar bioloģijas grādu. Jānis Liepkalns jau bija lūdzis laicīgi, lai Aina iegādājas viņam kapa vietu un uzstāda ģimenes pieminekli. Viņš arī bija atstājis naudiņu viņa apbedīšanai. Aina visu bija priekšzīmīgi nokārtojusi. Mēs jau bijām iepazinušies ar Zvaigznekalnēm agrākos gados un apmetušies viņu lauku mājās.

Deviņpadsmitajā augustā Druvienā bija kapu svētki. Ēriks Kundziņš mūs aizveda ar mašīnu no Rīgas uz Druvienu. Bija 2½ stundu brauciens. Ēriks ir ļoti labs šoferis. Druvienas kapsēta ir liela un skaista. Man tā atgādināja plašu parku, jo kapiņiem apkārt bija zālāji, krūmi un apstādījumi. Pie kapsētas ieejas varēja nopirkt ziedus. Lielākā daļa cilvēku stāvēja pie tuvinieku kapiņiem, jo bija uzstādīti vairāki mikrofonu, un visur varēja labi dzirdēt mūziku un mācītāju. Kapu svētkos piedalījās daudz jaunu cilvēku, vairums pusaudži. Kapu svētkus vadīja mācītājs Ilgvars Matīss no Gulbenes. Viņš varētu būt mūsu mīļā mācītāja Dāga brālis pēc skata. Tikai viņam bija viena sprediķa vietā trīs. Dziedājām trīs dziesmas. Mūs pavadīja Inga Kalniņa ar elektriskām ērģelītēm un viens klarnetists. Pēc tam sekoja Jāņa Liepkalna apbedīšana. Bērēs piedalījās Liepkalna brāļa sieva ar meitu, Aina un Juris Zvaigznekalnes ar bērniem Ilzi, Jāni, Ilutu un mēs ar Māri. Dziedājām mums pazīstamas trīs dziesmas: *Māci man ticēt, Kungs!, Pie rokas ņem un vadi, Vairo mums ticību*. Mācītājs nolasīja Jāņa Liepkalna dzīvesstāstu. To Aina bija atradusi mūsu Svētrīta Zvanos, ko bija rakstījis Ģirts Jātnieks. Es sūtu mūsu Svētrīta Zvanus Aina. To jau daudzus gadus bija darījis Jānis Liepkalns. Kapiņu aizbēra Juris un Jānis Zvaigznekalnes. Klātesošie atvadījās ar ziediem un atvadu vārdiem. Īpaši sirsnīgi atvadījās krustmeita Ilze un pateicās Jānim Liepkalnam par atbalstu. Sekoja garšīgs mielasts Zvaigznekalnes mājās.

Skaidrīte Štolcere

Pie Jāņa Liepkalna pieminekļa.
No kr.: Liepkalna brāļa sieva un meita, mēs ar Māri, Aina un Juris Zvaigznekalnes, māc. Ilgvars Matīss, Jānis Zvaigznekalne, Ilze Kundziņa, Iluta Zvaigznekalne.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

Bērnu svētki

Latviešu skola atklāja jauno mācību gadu ar jau gadiem iekoptu tradīciju – brīvdabas Bērnu svētkiem. Šogad Bērnu svētki notika Columbia parkā Mineapoles NE daļā. Desiņu cepēji bija (no kr.) Pēteris Grotāns un Kaspars Kalnītis.

Bērnu svētkos bērni iet rotaļās un spēlē dažādas spēles.

Gunta Smidchens referāts

Gunta Smidchens referāts par viņa grāmatas “Dziesmu vara” tulkojumu latviešu valodā. Svētdien, 22. oktobrī, plkst. 11:30 draudzes nama lejas zālē.

LASL (Latvian American Shipping Line)

LASL savāks saiņus/pakas sūtīšanai uz Latviju ceturtdien, 26. oktobrī, plkst. 12:00 pusdienlaikā pie draudzes nama.

Koncerts “Trio” no Latvijas

Piektdien, 3. novembrī, plkst. 19:00 latviešu draudzes nama lielajā zālē būs koncerts “Trio” no Latvijas. Koncertēs Zane Šmite, Ivars Cinkuss un Asnate Rancāne. Būs atspirdzinājumi un kafijas galds. Ieeja \$20, bērniem līdz 16 gadiem bez maksas.

Mārtiņi Latviešu skolā

Sestdien, 11. novembrī, plkst. 11:00 latviešu draudzes nama lejas telpās būs Latviešu skolas Mārtiņu svinības.

Amerikas latviešu organizācijas rīktoie skolotāju kursi Denverā

Šī gada 8. septembrī kopā ar Latviešu skolas pārzini Indru Halvorsoni devāmies uz Kolorādo, kalnaino, mistisko, mežonīgā zirga, „retā” gaisa pilsētu Denveru. Šo kursu mērķis bija iepazīstināt un palīdzēt skolotājiem labāk un interesantāk vadīt klašu nodarbības.

Kursu pirmo dienu, sestdienu ievadīja ALA Izglītības nozares vadītāja Andra Zommere. Andra Zommere ir viena no tālredzīgākajām nozares vadītājām, pateicoties viņas neatlaidībai, daudzas ASV skolas lieto jaunos valodas pārbaudījumus, kā arī Gaŗezera vidusskolas un sagatavošanas skolas programmas. Jau otro gadu Gaŗezera absolventi pēc pārbaudījuma saņem Latvijas Valsts valodas prasmes apliecību.

Kursos mūs uzrunāja vairākas lektores: Ņūdžersijas latviešu skolas skolotāja – Kristīna Putene, iepazīstinot ar diferencēto valodas mācību stundām, pielietojot savu pieredzi, strādājot skolā, kur klasē ir bērni dažādos valodas līmeņos. Kristīna daudz gatavo materiālus dažādiem valodas un spēju līmeņiem stundu nodarbībām, lai būtu iespēja izmantot vienu un to pašu stundas materiālu visai klasei. Dace Copeland mūs iepazīstināja ar jauniem mācību materiāliem, kas pakārtoti valodas līmeņiem. Uzzinājām arī par jauno rēķināšanu lasāmvielai, lai izprastu LIX līmeni. Kas tad ir LIX – „*The Lasbarthetsindex Swedish Readability*” formula. Formula, kas palīdz novērtēt lasāmā teksta līmeni. Šis īpašais projekts tiek izveidots uz Mazputniņu teksta bāzes. Daudzus no šiem materiāliem var jau atrast ALA's mājas lapā.

Nākamā lektore bija Dace Maŗeŗķe, viņa iepazīstināja ar daudzām vietnēm internetā, ko varētu piemērot stundās mācību materiālu veidošanā.

Visinteresantākās lekcijas, nodarbības, spēles saŗēmām no Daces Anstrates. Dace ir latviešu valodas skolotāja un speciālais pedagogs no Latvijas. Daces lekcijas bija aizraujoŗas, visiem klātesoŗajiem bija jāizkustas, jāpiestrādā, jārunā, aktīvi jāseko lŗdzi. Daudzus no viņas ieteiktiem veidiem noteikti varēsim pielietot latviešu skolā gan jaunāko klaŗu audzēkŗiem, gan pat mūsu lielajiem. Ņoti patika spēle, mācoties īpaŗības vārdus, tos nosaucot un iegaumējot. Likās vienkārŗi, bet iespaidīgi. Ņajos kursos ieguvām daudz, katram bija iespēja iegādāties grāmatas, arī spēles. Mēs ar Indru arī atvedām uz skolu vairākas grāmatas un spēli.

Bija jauki sastapt Denveras latvieŗus, kas par mums visiem ļoti gādāja. Satikām arī bijuŗo mineapolieti. Aicinājām uz Mineapoli uz 18. novembra balli. Visus dalībniekus uzņēma vietējo latvieŗu mājās. Mēs ar Indru palikām pie jauka pāŗŗa no Latvijas – Vinetas un Jāŗa Bergiem (Denverā tikai trīs gadus), tikām izvadātas dažādās nakts pastaigās un pat tikām uz vienu 27 stāvu kafejnīcu ar panorāmu uz Denveras pilsētu. Svētdienas dienā pēc pusdienām kopā ar daŗiem vietējiem uzbraucām Red Rock kalnā, skaisti augstumi, burvīgi kalni. Tā kā laika bija maz, bija jāsteidzas uz lidlauku. Bet mums abām ar Indru par lielu pāŗsteigumu, mūsu lidojumu pāŗis reizes pāŗcēla uz vēlāku laiku, lŗdz pavisam atcēla. Mums bija skaidrs – meŗonīgais, zilais “Mustangs” ar savām kvēlojoŗām sarkanām acīm mūs nelaiŗ mājās. Patiesībā “Irma” taisīja trikus un uz Denveru netika mūsu lidmaŗinas pilots ar savu komandu. Nākamā rŗtā agri izlidojām uz Atlantū, kur, jau nolaiŗoties, varēja manīt “Irmas” ietekmi, lielo vēju un lietusgāzes. Neskatoties uz to, bijām priekŗpēdējā lidmaŗina, kam atļāva izlidot uz Mineapoli no Atlantas lidostas, pēc tam to slēdza. Pāŗguruŗas un laimīgas atgriezāmies mājās pirmdienas pēcpusdienā, kur mūs abas sagaidīja mūsu vīri.

Latvieŗu skolas 2. klases skolotāja Laila Ņvalbe

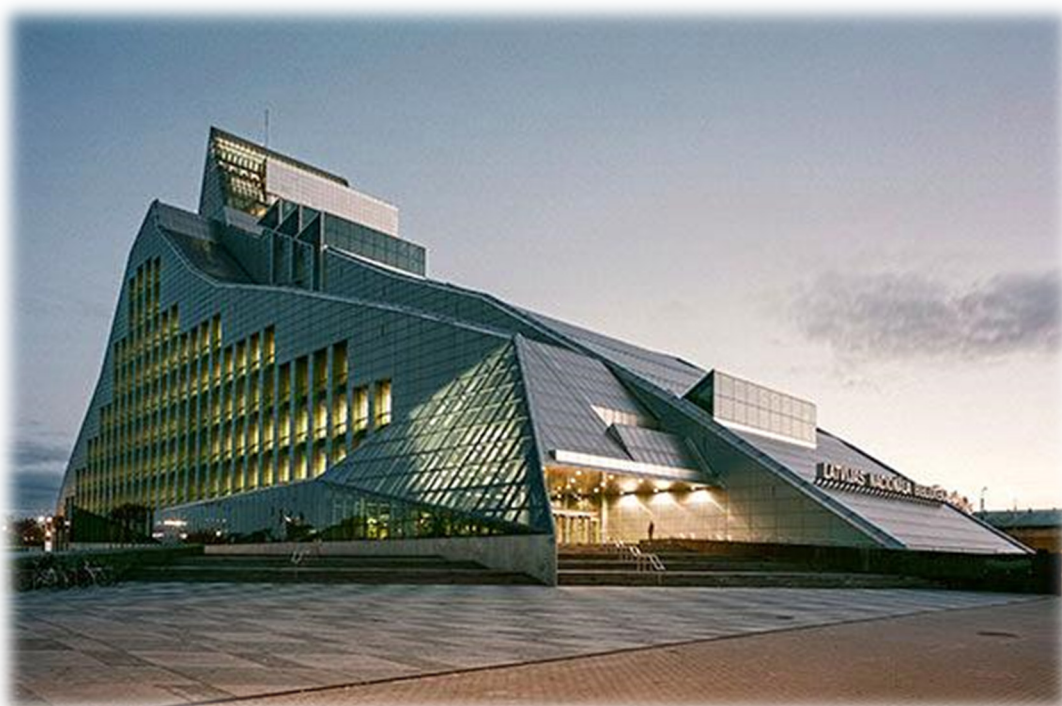
Gunārs Birkerts – in memoriam

Ir noslēdzies izcila un pasaulē plaši atzīta arhitekta piepildīts un veiksmīgs šis pasaules gājums. Latvijas kultūrā tik nozīmīgās Birkertu dzimtas pārstāvis – latviešu arhitekts Gunārs Birkerts bija viens no lielajiem Latvijas kultūras vēstnešiem pasaulē. Latvijā dzimušais un Vācijā arhitekta izglītību ieguvušais Gunārs Birkerts bija starp redzamākajiem ASV pēckara perioda arhitektiem – modernisma tradīciju kopējiem un attīstītājiem.

Kā izcils praktiķis un arhitektūras profesors Mičiganas universitātē un goda vai viesprofesors citās arhitektūras skolās viņš pilnveidoja modernisma arhitektūras virzienu caur tikai sev raksturīgu metaforu un simbolu lietojumu. Viņa arhitektūra ir organiska un kontekstuāla tās dziļākā būtībā. Viņš strādāja ar būvēm virs zemes un pazemē – gaismu viņš padarīja par nemateriālu celtniecības materiālu – Birkerts bija gaismas arhitekts. Māris Čaklais savai grāmatai par Birkertu izvēlējās skaistu nosaukumu – Gaismas kungs. Iespējams, ka tieši gaismas klātbūtne viņa radītajās būvēs arvien būs mūsu saikne ar Birkerta radošo devumu un viņa personības lielumu. Laika gara (Zeitgeist) klātbūtne raksturo Birkerta labākos darbus, bet viņa pienesums pasaules arhitektūrā un Latvijas kultūrā noteikti būs pāri laikam pastāvošs. Savā sarežģītajā izteiksmē Birkerta arhitektūra pietuvojas zinātnes jomai – tieši tāpēc 2000. gadā Birkerts tika apbalvots ar Latvijas Zinātņu akadēmijas (LZA) Lielo medaļu, kā arī ievēlēts par LZA ārzemju locekli.

Meistara projektēto ēku izteiksmes dinamika ļauj Birkertu dēvēt par ekspresīvu modernistu, piešķirot viņa arhitektūrai papildus savpatību. Gunārs Birkerts ir 287 ēku un projektu autors, un daudzas viņa būves pamatoti var uzskatīt par ikoniskām ASV un Latvijas arhitektūras kontekstā. Viņš bija nekomerciāls arhitekts – daudzu baznīcu, muzeju, universitāšu un skolu ēku autors. Pēc Birkerta projektiem uzceltas 18 bibliotēkas ASV, bet viņa radošā darba vainagojums ir 2014. gadā uzceltā Latvijas Nacionālās bibliotēkas ēka – liela mēroga arhitektoniska piemiņas zīme Latvijas otrajai atmodai un garīgumam.

Arhitekts Jānis Dripe

Gunārs Birkerts. Latvijas Nacionālās bibliotēkas ēka.

Latvijas karaļa runa Jaunā Gaita Nr. 290, rudens 2017

Kāpēc tieši Latvijas karaļa runa? Mani draugi noteikti šūpotu galvu un teiktu – vai tik tu, Otto Ozol, neesi, latviski runājot, mazliet sagājis sviestā? Ceru, ka vēl ne. Tomēr rakstniekiem ir tā nelielā privilēģija atļauties būt sapņotājiem un arī mazliet dulliem. Vēl rakstnieki un publicisti lieliski apzinās, ka dzīvojam virsrakstu laikmetā. Cilvēki lasa gandrīz tikai virsrakstus, izlasīšanas žēlastību izpelnās vien tie raksti, kuriem gana dulls nosaukums. Atvainojos, ka uzreiz sāku ar taisnošanos. Apzinos, ka nolikdams sevi karaļa vietā esmu pārkāpis latviskās dzīvesziņas svarīgo pieticības bausli – Tev nebūs augstāk par savu pakaļu lēkt! Tomēr man ir kas ļoti nopietns sakāms.

Vēlos ar jums dalīties domās par ļoti nopietniem jautājumiem, kas vistiešākajā veidā skar ikvienu no mums, mūsu zemi, bērnus un Latvijas nākotni burtiskā nozīmē. Man ir vēstījums, kuru kādā citā valstī pienāktos teikt varbūt tieši tā ... pašam karalim. Nevis kā visgudrākajam vai vislabākajam, bet tādām, kurš sirdī ir patiesi kopā ar savu tautu, valsti, kurš nebaidās runāt arī par sāpīgo un uztraucošo. Tādām, kurām nav reālpolitiski jālaipo starp neskaitāmām interešu grupām, līdz, pašam nemanot, tiek pārdotas vērtības, principi un, visbeidzot, arī sava paša, savu bērnu un savas valsts nākotne.

Situācija mūsu valstī ir satraucoša. Mums stāsta, ka mēs dzīvojam bagātāk nekā ļoti daudzas pasaules valstis. Bet, vai tas ir mierinājums, ka mums klājas labāk nekā bada nomocītām Āfrikas valstīm, kur valda vājprātīgi diktatori? Vai arī labāk salīdzinājumā ar ārpātīgas korupcijas novārdzināto Ukrainu, kurai nodevīgi uzbrucis Putina režīms? Latvija, kas kādreiz bija viena no Eiropas bagātākajām, izglītotākajām valstīm, Baltijas reģiona pērle, šobrīd ir viena no nabadzīgākajām Eiropas Savienības valstīm, par daudziem, daudziem gadiem atpalikusi arī no tuvākās kaimiņvalsts Igaunijas.

Pavisam nesen mūsu politiskā elite piepūta vaigus un lielījās, ka esam pieņemti pasaules bagāto valstu OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development – Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija) pulciņā. Tomēr kaut kur pazuda tās pašas OECD atzinums, ka Latvijā ir vislielākā sociālā nevienlīdzība Eiropas Savienībā. Ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka pavisam neliels ļaužu pulciņš ir vienkārši nenormāli bagāti, bet pārējie visbiežāk nezina kā savilkt galus kopā. Dažiem ir tādas fazendas, ka dronam pusstundu jālido, lai šķērsotu to teritorijas, daži vizinās ar 200 tūkstošus vērtiem bentlijiem, valkā simtus tūkstošus vērtus rokas pulksteņus. Tikmēr nabadzības riskam visvairāk pakļautās iedzīvotāju grupas ir mērāmas teju 300 tūkstošu cilvēku apmērā – visvairāk cieš vientuļie pensionāri, ģimenes ar bērniem. Man nav nekas pret turīgiem cilvēkiem, bet nesamērīgā nabadzības izplatība ir demoralizējoša netaisnība. Tā drupina un grauž ticību valstij. Ne tikai Latvijai, bet arī demokrātijai vispār, Rietumu vērtībām kopumā. Un te nav runa vienkārši par bagātiem, veiksmīgiem uzņēmējiem. Runa ir par politiķiem, kuri savas ārpātīgās bagātības spējuši saraust esot aktīvajā politikā. Vai arī formāli neesot, bet cieši turot skrūvspīlēs vadošu politiķu sēkliniekus un viņu vadītās partijas.

Nevienlīdzība raksturo arī izglītības kvalitāti. Izrādās, ka arī šajā ziņā krietni atpaliekam no kaimiņiem. Tomēr tā vēl būtu pusbēda – izrādās, ka kopējais zināšanu līmenis ir tāds kā vidējās temperatūras mērījums slimnīcā. Latvijā ir dažas skolas ar izcilām skolēnu zināšanām, bet lielākā daļa ar zemu vai pavisam bēdīgu. Pat uz ceļiem bojā gājušo skaita ziņā pie mums cieš divkārt vairāk cilvēku nekā tepat blakus esošajā Igaunijā. Mēs runājam par reāliem simtiem dzīvību, kuras varēja ik gadu

nosargāt un vēl vairāk, kuri varēja tikt pasargāti no briesmīgām traumām. Un no trīs Baltijas valstīm mums ir vislielākā ēnu ekonomika – nodokļi tiek noblēdīti vai izzagti.

Es šo bēdīgo uzskaitījumu varētu turpināt vēl un vēl. Tikai, saprotams, nevienam no tā labāk nepaliks un gluži pamatoti kāds mani nodēvēs par „vaimanologu”. Vai vēl trakāk – par Kremļa pirkstu! Tā ir sena latviešu tradīcija, ja kaut kas slikts noticis, tad, protams, neviens neatzīstas savā neizdarībā vai nolaidībā. Tad, lai būtu miers, visi vienojas, ka vainīgais ir Ļaunais Kremļa pirksts. Godīgi atzīšos – es neesmu ne viens, ne otrs. Ja es būtu īsts vaimanologs, tad ar jums šodien nerunātu, sēdētu dīvē savā Rīgas dzīvoklī, lamātu televizoru un rakstītu anonīmus komentārus interneta portālos.

Skatoties objektīvi, godīgi varu konstatēt, ka ir arī labās ziņas, ir dažādi sasniegumi, ekonomika pamazām stabilizējas, beidzamā laikā pat uzrāda zināmu augšupeju. Protams, labi saņemoties mēs varam sakārtot labāku un, pats galvenais, taisnīgāku, efektīvāku nodokļu sistēmu, uzlabot izglītības, veselības sistēmas, drošību satiksmē un citur. Galu galā, šobrīd valdību vada pragmatisks un saimniecisks vīrs ar Valmieras tvērienu, Māris Kučinskis. Tomēr jautājums vai ar viņa stabilitāti vien ir pietiekami? Kopējā sistēma līdz šim ir bijusi tāda, kāda tā ir bijusi. Rezultāti nav spīdoši. Spriežot pēc sausiem ES datiem mēs bijām un joprojām esam vājākais posms Baltijā, viena no nabadzīgākajām valstīm Eiropā kaut kur pa vidu starp Bulgāriju un Rumāniju.

Kā jau es teicu – daudzas no pieminētajām problēmām var un vajag risināt. Tomēr, šajos atjaunotās neatkarības 26 gados ir noticis kaut kas ļoti bīstams. Eksistenciāli bīstams. Mēģināšu apskaidrot ļoti tieši. Ja mēs iekuļamies finanšu krīzēs, tad skarbi konsolidēties, savelkot jostas, izglābjot dažus baņķierus un pāris simtus tūkstošus iedzīvotāju izdzenot uz Īriju, var kaut kā izkulties. Smalki runājot – varam pārfinansēties.

Tomēr, šajos gados mēs esam nonākuši pie daudz smagākās bankrota robežas – pie Latvijas kā valsts un latviešu kā nācijas tuvās izzušanas robežas. Kā jau teicu, ja ir finanšu krīze, tad var aizņemties un pārfinansēties, bet ja esam pazaudējuši pašu galveno – jauno paaudzi, bērnus, cilvēkus, kam jānes tālāk nākotnē mūsu tradīcijas, kultūru un pats galvenais – valodu, tad ar pārfinansēšanos nekas līdzēts nebūs. Ja kādā teritorijā izmirst pamatiedzīvotāji, tad pārfinansēties ar ārējiem resursiem nav risinājums. Šobrīd – tagad un tūlīt ar atvērtām acīm jāapskatās uz mūsu tautas bilanci.

Vietējie un ārvalstu eksperti demogrāfijas situāciju Latvijā joprojām raksturo ar terminu, kuru publiskajā vidē atturamies lietot – nācijas zaudējumi 25 gados ir smagāki nekā kara situācijā.

Kopš 1991. gada mirušo skaits katru gadu pārsniedzis jaundzimušo skaitu par vairākiem tūkstošiem. Kopumā negatīvā balance mirušajiem pret jaundzimušajiem ir – 270 500.

Latviju vairākos vilņos pametuši apmēram 200 000 iedzīvotāji. Lielākoties jauni cilvēki, ģimeņu veidošanas vecumā.

Strauji samazinājies skolas bērnu un nākamo studentu skaits. 15 gadu laikā – no 2000. līdz 2015. gadam kopējais skolēnu skaits Latvijas skolās samazinājies no 344 000 līdz 202 000. Tātad – 142 000 jeb 40%. Piedevām zināms, ka liela daļa no palikušajiem plāno mācīties ārpus Latvijas.

Kritiska ir valsts iedzīvotāju vecuma struktūra – jauno skaits pret vecākajiem. Šobrīd valstī ir apmēram 800 tūkstoši strādājošo, bet bērnu skaits – pirmsskolas, skolas un studentu ir mazāks par

300 tūkstošiem. Tieši šobrīd darba tirgū sāk ienākt 90. gadu demogrāfijas „bedres” paaudze – tā bija divreiz mazākā par 80. gadu paaudzi. Arī nākamajos gados dzimstība turpināja palikt zem aizstāšanās līmeņa.

Tas viss nozīmē, ka smagākās problēmas gaidāmas nākotnē – demogrāfijai ir tālejoša inerce. Šobrīd nerisinātās problēmas savas postošās sekas pilnībā atklās pēc 15-20 gadiem, kad, ja nebūsim rīkojušies šobrīd, kaut ko glābt būs par vēlu. Jau šobrīd ekonomisko un politisko satricinājumu problēmas labi redzamas potenciālajiem investoriem un daļa no viņiem atturēsies investēt vai arī aizies no Latvijas. Valdībai jau vistuvākajā laikā jārēķinās ar nodokļu maksātāju skaita strauju samazināšanos, kas neizbēgami liks palielināt nodokļu apjomus gan strādājošajiem, gan biznesa videi. Otrs iespējamais risinājums, kā mazināt nodokļu maksātāju jeb cilvēkresursu deficītu, ir durvju atvēršana plašai migrācijai. Savukārt strauji migrācijas procesi neizbēgami palielinās radikālu un populistisku spēku aktivizēšanos.

Abi scenāriji draud mūs ieraut tik smagā „turbulencē”, ka var arī no tās neizkārpīties. Iepriekšējā – 2008./09. gada krīze apliecināja, ka mūsu politiķi spēj rīkoties tikai tad, kad ir par vēlu.

Te jāsaņem, ka mums šajos jautājumos ir arī tīši vai netīši, bet nekaunīgi melots. Mums tiek stāstīts, ka izmirst visa Eiropa, ka lielas ģimenes ir tikai nabadzīgās valstīs. Tas ir tīši melīgs apgalvojums. Latviju ir nekorekti salīdzināt ar kaut kādām Āfrikas valstīm, kuras patiešām raksturo Eiropas 19. gadsimts. Eiropā situācijā ir pretēja – demogrāfiskā, sabiedrības novecošanas problēma ir vairāk izteikta tieši nabadzīgajās ES valstīs, bet labklājīgajās situācija ir stabila. Apskatot Eiropas demogrāfiskās kartes, var skaidri redzēt, ka vislielākais melnais caurums ir tieši Latvijā un, nekāds mīrinājums, arī Lietuvā. Eiropā problēmas ir tikai dažos atsevišķos reģionos. Bet kopumā situācija ir stabila.

Nereti mums tiek stāstīts, ka „tur” situāciju glābj imigrantu lielās ģimenes. Tie atkal ir meli. Te mēs varam redzēt Somijas piemēru – tur imigranti no trešās pasaules valstīm ir tikai knapi 5%. Tomēr Somijā beidzamo teju simts gadu laikā mirstība nevienam gadam nav pārsniegusi dzimstību. Latvijā – visus 26 gadus pēc kārtas.

Vai valdības kaut ko var pasākt lietas labā? Jā. To ir apliecinājusi Igaunija. Te mēs redzam statistiku – 90. gados viņi bija līdzīgā bedrē kā mēs. 2000. gadu sākumā valdība sāka aktīvi rīkoties, investēt demogrāfijas atbalsta mehānismos, jeb, precīzāk sakot, reāli atbalstīt ģimenes ar bērniem, un rezultātus mēs redzam. Igaunijai ir zaudējuši procentuālā izteiksmē uz pusi mazāk iedzīvotāju kā mēs. Arī viņiem situācija nav ideāla, bet pēc skaitļiem redzam, ka igauņu skaits ir stabilizējies un viņi var puslīdz drošāk skatīties nākotnē.

Jūs pamatoti varat jautāt – kā mēs tik tālu esam nonākuši? Vai ir kādi ļaunie spēki, kuri tīšām sabotē kvalitatīvu un enerģisku parlamenta un valdības darbu? Kāpēc problēmas tiek pamanītas novēloti, kāpēc risinājumi ir pavirši un neefektīvi?

Pieminētās – gadiem ilgi ielaistās nodokļu problēmas, sociālās nevienlīdzības, milzīgais aizceļotāju daudzums, Latvijas kā teritorijas nedabiski straujā depopulācija jeb izmiršana – tās ir sekas vājai un nekvalitatīvai politiskai sistēmai. Līdzīgi varam teikt par citām dziļi ielaistām, nerisinātām problēmām, kas radījušas pamatīgus apdraudējumus Latvijai kā valstij un latviešiem kā nācijai.

Bet vai patiešām Saeimā un partijās sēž aprobežoti ļaunprāši, kurus interesē tikai un vienīgi pašu labums un saimnieku intereses? Tā, protams, nav. Gan partijās, gan Saeimā ir atbildīgi, gudri un

pašai dziedzīgi deputāti. Diemžēl viņi ir mazākumā. Daļa no viņiem agri vai vēlu vienkārši izdeg. Jo viņiem ir nemitīgi jācīnās pret diezgan trulu masu. Un te jāatzīst bēdīgā patiesība – mēs nereti esam piedzīvojuši situācijas, kad mute paliek vaļā dzirdot dažāda deputāta vai pat ministra „domu graudus”. Mēs redzam, ka partiju rezervistu soliņi uz atbildīgiem ministru posteņiem ir pagalam īsi. Tik ļoti īsi, ka nereti par ministriem kļūst personas, kuras, maigi izsakoties, nespēj ar dziļu intelektu. Mēs par to varētu skumji pasmaidīt, bet viņi vistiešākajā nozīmē izšķir mūsu valsts likteni tagad un nākotnē. Katra nepilnīga vai neveikta reforma Latviju neglābjami padara par mazāk konkurētspējīgu valsti, kamēr mūsdienu tehnoloģisko sasniegumu laikā attīstībai jānotiek daudz straujāk nekā jebkad iepriekš.

Kāpēc tas tā ir

Latvijā politiskajās partijās ir tikai apmēram 1% iedzīvotāju, Igaunijā – 2 %, bet Somijā – 8 %. Nav grūti izrēķināt, ka tur ir divreiz vai pat astoņas reizes lielākā savstarpējā konkurence, intelektuālā aprīte un rezultātā – daudz labāks iznākums.

Kāpēc Latvijā tik zema iedzīvotāju iesaiste partijās? Atbilžu ir daudz – bet pamatā ir skaidrs – partiju iekšējā demokrātija ir zema. Politiskā sistēma ir uzbūvēta tā, lai partiju faktiskie īpašnieki, caur „kasieriem” varētu kontrolēt partijas un līdz ar to kopējos politiskos lēmumus valstī. Tāpēc galvenos lēmumus pieņem ļoti šaura, slēgta grupa. Pārējie vēlēšanu laikā var piedalīties publiskā cirkā, ko sauc par kongresu, un pūst baloniņus. Protams, ka daudzi sevi cenoši cilvēki neiet politikā vai arī vīlušies to pamet.

Jāsaka, ka pašiem ēnu kardināliem tas ir gana ērti. Nevienam nopietni nemaisās pa kājām un neapdraud viņu varu. Nevienam neprasa no viņiem atbildību, par noziegumiem nedraud sods, viņi var izrīkoties ar sabiedrisko īpašumu, nodokļu naudu pēc saviem ieskatiem. Gudra, tālredzīga un izlēmīga Saeima viņiem ir ne tikai traucējoša, bet pat bīstama.

Ja Latvijā par tautas priekšstāvjiem ievēl deputātus no partiju sistēmas, kurā ir tikai knapi 1% iedzīvotāju, tad tā nav īsta demokrātija. Tā nav demokrātija, kas var dot pašu galveno – vislabākos iespējamus lēmumus, kas tapuši gudru un spējīgu cilvēku spraigās diskusijās. Šobrīd politiskos procesus nosaka aiz slēgtām durvīm kaut kāda neliela partijas cilvēku spice. Mēs vienkārši neesam konkurētspējīgi ar valstīm, kur šajos procesos ir pavisam cita intelektuālā jauda, cilvēku iesaiste.

Tas ir gluži kā hokejā – mēs nekad nevarēsim nopietni konkurēt ar lielvalstīm, kur ir daudz lielāka un pamatīgāk attīstīta čempionātu sistēma. Mums var vienu vai otru reizi paveikties, bet kopumā sistēmiski grūti cīnīties. Somija, kas ir tikai divarpus reizes lielāka par mums, spēj sekmīgi cīnīties ar lielvalstīm. Atbilde ir diezgan labi redzama – hokejā viņi trenējas no bērna kājas, ir ļoti plaši sazarota sacensību, turnīru sistēma. Tādēļ arī visaugstākās sekmes neizpaliek.

Politikā viņiem ir precīzi tas pats – augsta iedzīvotāju iesaiste – 8 reizes lielākā kā Latvijā, spraiga konkurence un papildus tam vēl izcila, pasaules līmeņa izglītības sistēma – pieejama faktiski ikvienam neatkarīgi no viņa sociālās izcelsmes vai dzīves vietas – bērnam no Karēlijas vai bērnam no Helsinku centra. Piedevām Somija ir atzīta par vienu no labākajām valstīm jaunažiem vecākiem, jaunajām mammām.

Līdzīgam piemēram šobrīd seko Igaunija un rezultāti neizpaliek. Savukārt mēs esam uz ļoti reālas nācības sabrukšanas robežas, ko aprakstīju īsi raksturojot demogrāfisko situāciju. Demogrāfija ir tikai

viens no piemēriem. Bet liktenīgi – kad mūsu bērni būs mūsu vecumā – 20-30 gadi paies ātri – mēs būsīm nonākuši tajā bēdīgajā spirālē, kurā reiz nonāca lībieši. Lai apturētu latviešu kā nācijas izmiršanu, ja šobrīd nekas netiks darīts, tad, pēc apmēram 15 gadiem nācijas izmiršanas novēršanai būs nepieciešami 3-4 bērni vidēji katrā ģimenē. Kā mēs to labi saprotam – tas ir pilnībā neiespējami. Ja mēs šobrīd valstī ar apzinātu valdības politiku radām apstākļus, ka Latvijas iedzīvotājiem ir vidēji 2,2 bērni ģimenē, tad šo procesu var līdzsvarot laicīgi. Aptaujas liecina, ka tieši šādu vidējo bērnu skaitu Latvijas iedzīvotāji vēlas.

Mums ir jārīkojas nekavējoties un ar lielu izlēmību. Tā vienkāršā iemesla dēļ, ka vairs nav laika. Vispirms – steidzīgi jāpārņem līdzīga jauno ģimeņu atbalsta programma, kā tas ir Igaunijā. To nevar viena gada laikā panākt – tas maksātu valsts budžetam vismaz 150-200 miljonus eiro papildus ik gadu. Tādēļ jānosaka trīs gadu periods – pats galvenais jāpieņem lēmums, ka mēs to izdarīsim. Kā reiz nospraudām mērķus – iestāties NATO un ES. Nolēmām un izdarījām. Tagad, nākošais mērķis – demogrāfijas atbalsta programma.

Tālāk, faktiski tikpat nepieciešami saprast, ka atpalcība, valsts vājums un nākotnes apdraudējumi ir vienkārši sekas – mazjaudīgai, intelektuāli mazspējīgai partiju sistēmai. Tik maza tautas pārstāvniecība Saeimā ir pretrunā ar Satversmē ierakstīto pamatprincipu – suverēnā vara pieder tautai. Nē, šobrīd vara pieder šaurai partiju spicei, kura ir ciešā dažu treknu sponsoru atkarībā. Tātad – steidzīgi jāreformē partiju politiskā sistēma un līdz ar to arī vēlēšanu sistēma. Nevis tādēļ, lai ieriebtu nelielam politbagātnieku grupējumam, bet, galvenokārt tādēļ, lai panāktu lielāku iedzīvotāju, intelekta iesaisti politiskajā apritē.

Partijas, kurās būs daudz lielāka iekšējā konkurence, varēs daudz vieglāk atbrīvoties no vājiem vai negodīgiem politiķiem, tās varēs piedāvāt ministru un citām atbildīgām pozīcijām cilvēkus no daudz garāka, spēcīgāka rezervistu soliņa. Jūs jautāsit – kā panākt šo lielāko iesaisti partijās? Somija un Igaunija ir labs piemērs, ka to var panākt veicot sistēmiskas pārmaiņas. Viena no tām, neapšaubāmi, palielinot partiju iekšējo demokrātiju. Piemēram, nosakot, ka vēlēšanu sarakstus, vismaz daļēji sastāda partiju vietējās nodaļas. Tas liegtu partiju augstākai vadībai šantažēt ierindas biedrus, nepaklausības gadījumā sodot ar liegumu kandidēt. Protams, tas ir tikai viens no priekšlikumiem. Galvenais mērķis – radīt apstākļus, ka partiju sistēmā iesaistās vismaz divreiz vairāk iedzīvotāju. Tikai tad mēs varēsim runāt par konkurētspējīgiem politiķiem, kuri spēj pieņemt kvalitatīvākus, pārdomātākus lēmumus. Tādus, kuriem pietiks jaudas un gara spēka tālredzīgām reformām.

Iepriekš minēju, ka vairākas ļoti stabilas Eiropas demokrātijas formāli valda karaļi. Protams, patiesā vara pieder tautai. Vai Latvijā vara šobrīd pieder tautai? Pilnīgi noteikti – nē. Ja es būtu karalis, tad šobrīd teiktu tā – nevajag man limuzīnu vai kroni, pietiks, ja vara tiks beidzot atdota tautai. Jo es ticu, ka Latvijas tauta, līdzīgi kā briti, norvēģi, zviedri, dāņi, somi un igauņi ir gana gudri un spējīgi paši lemt par savu nākotni. Savu gara spēku mēs apliecinājām pēc Pirmā pasaules kara, burtiski uzceļot valsti no drupām. To apliecinājām arī vistumšākajos okupācijas laikos – izsūtījumā Sibīrijā un trimdā, ticēdami, ka spēsim atjaunot brīvu un neatkarīgu valsti. Valsti, kuras pamatlikumā Satversmē ir ierakstīts: Numur viens – Latvija ir neatkarīga demokrātiska republika un numur divi – Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai.

Dievs, svētī Latviju!

Otto Ozols

Bērniem nav vajadzīgi bērnunami
Žurnāls IR, publicēts 28. septembrī

Vairāk nekā 30 miljonus eiro gadā Latvija tērē, lai bērnunamos aprūpētu 1200 bez vecāku gādības palikušos bērnus. Tā ir ļoti augsta maksa. Ne tikai tāpēc, ka bērnunami ir dārgākais aprūpes veids, bet arī bērniem viskaitīgākais. Tikmēr bērniem daudz labvēlīgākajam – audžuģimeņu pabalstiem – valsts tērē pat desmitkārt mazāk līdzekļu. Izrādās, bērnunamu pastāvēšana ir izdevīga pašvaldībām un tajos nodarbinātajiem, secina žurnāls Ir.

Žurnāls Ir ceturtdien analizē, kāpēc valsts turpina šo aplamo sistēmu, kas bez vecāku gādības palikušajiem bērniem neiemāca sagatavoties patstāvīgai dzīvei, neiemāca arī attiecību veidošanas prasmes, bet atražo cilvēkus, kuri paši nespēj par sevi parūpēties un veidot ģimeni.

Lai gan pašvaldībai viena bērna uzturēšana iestādē izmaksā daudzkārt dārgāk nekā audžuģimenē, vietvaras turpina uzturēt bērnunamus. Daugavpilī šī izmaksu proporcija ir 1000 eiro pret 300 eiro mēnesī. Sazinoties ar visām pašvaldībām, kurās ir bērnunami, Ir saņēma finanšu informāciju no puses, un šie skaitļi rāda četras, piecas, desmit un vairāk reižu lielākus tēriņus bērnunamu uzturēšanai nekā audžuģimeņu pabalstiem. Taču paradoksālā kārtā tieši šie daudzām nullēm rakstāmie skaitļi arī slēpj atbildi uz jautājumu, kāpēc bērnunami turpina pastāvēt.

Tā par 53 bērnu audzētājiem Daugavpils bērnu namā Priedīte rūpējas 59 darbinieki. No tiem 28 ir audzinātājas, sešas aukles, bet pārējie dažādi speciālisti: psihologs, sociālais pedagogs, medmāsa, fizioterapeits. Gada laikā šis bērnu nams Daugavpils pašvaldībai izmaksā vairāk nekā 700 tūkstošus eiro. 66% no šīs summas jeb gandrīz pusmiljons aiziet personāla algām. Salīdzinājumam – audžuģimenēm pērn Daugavpils pašvaldība atvēlējusi tikai 98 tūkstošus eiro.

Citās pašvaldībās aina ir līdzīga, visur bērnunamiem tiek pārskaitīts daudzkārt lielākas summas nekā audžuģimenēm. Un lauvastiesa šo tēriņu aiziet personāla algošanai. Piemēram, Tukuma novadā – 58%, Salas novadā – 61%. Talsu novadā – 72%, Gaujienas novadā – 75%.

No valsts budžeta 2016. gadā iztērēti vairāk nekā 20 miljoni eiro, uzturot trīs valsts bērnunamus Liepājā, Kalkūnos un Rīgā, kur dzīvo vairāk nekā 300 bērnu, no tiem simts ir mazuļi līdz divu gadu vecumam. Savukārt pašvaldību 32 bērnunamiem iztērēti vēl vairāk nekā 11 miljoni eiro gadā. Visos bērnunamos kopā strādā vairāk nekā 3200 darbinieku. Tātad vidēji divarpus darbinieki uz vienu aprūpējamo atvasi. Tikmēr 585 audžuģimenes rūpējas par līdzīgu bērnu skaitu – 1232 bērniem, un tātad dara to nesalīdzināmi efektīvāk, sniedzot bērniem ģimenisku pieredzi un tērējot daudz mazāk resursu (tēriņu kopsumma visā Latvijā gan nav zināma, jo ministrijā netiek apkopota informācija par pašvaldību pabalstiem).

Beidzot arī Labklājības ministrija ir atzinusi, ka bērnunamu sistēma atražo par sevi parūpēties nespējīgus cilvēkus. Taču tā vietā, lai gādātu par ģimenisku vidi katram bez vecāku uzmanības palikušajam bērnam, valsts šogad sāk īstenot 90 miljonus vērtu “deinstitucionalizācijas plānu”, kas paredz līdz 2023.gadam visu bērnunamu vietā izveidot – mazākus bērnunamus! Katrā no tiem būs ne vairāk par 24 audzēkņiem.

Žurnāls Ir secina – bērnamu pastāvēšana Latvijā ir izdevīga pašvaldībām, jo nodrošina nodarbinātību vietējiem un pašvaldība spēj uzturēt ēkas.

Esat mīļi aicināti uz tikšanos ar Aizputes, Valtaiķu un Snēpeles draudžu mācītāju

Varī Bitenieku

sestdien, 14. oktobrī, plkst. 13:30 draudzes nama lielajā zālē.

Sāksim ar svētbrīdi,
sekos iepazīšanās ar māc. Vari un tad sadraudzības stunda ar uzkodām.

Gunta Šmidchens

referāts par viņa grāmatas “Dziesmu vara”
tulkojumu latviešu valodā.

Svētdien, 22. oktobrī, plkst. 11:30
draudzes nama lejas zālē.

Šīs 2014. gadā rakstītās grāmatas mērķis angļu valodā bija pasaulei pavērt skatu uz 20. gadsimta vēsturisko brīnumu: Dziesmoto revolūciju un tās dziesmām. Latviešu tulkojumā grāmatas būtība mainījiesies, jo latviešu lasītājam tas ir stāsts par savu vēsturi – nesen piedzīvotu – un jau sen zināmām dziesmām. Bet ne gluži. Pateicoties projektam Habitus un Apgādam Mansards, bet it īpaši tulkiem Ingūnai Beķerei, Ingmāram Biseniekam, Jānim Elsbergam un Guntaram Godiņam, daudzas lietuviešu un igauņu dziesmas lasāmas latviski pirmo reizi. Iespējams, ka igauņu un lietuviešu stāstos latviešu lasītājs atpazīs kopīgu vēsturi, un brāļu un māsu tautu dziesmas izjutīs kā savējās.

500

REFORMATION

1 5 1 7 ✠ 2 0 1 7

Svinēsim Reformācijas 500 g. jubileju!

Piektdien, 27. oktobrī, plkst. 20:00 – National Lutheran Choir performance of “Holy Spirit Mass” at the Basilica of Saint Mary, 88 N 17th St, Minneapolis (ticket purchase required, \$40.00).

Sestdien, 28. oktobrī, plkst. 16:00 – Reformation Celebration Worship at Central Lutheran Church, 333 S 12th St, Minneapolis with the National Lutheran Choir and local church choirs.
ELCA Presiding Bishop Elizabeth Eaton, preaching.

Svētdien, 29. oktobrī, plkst. 10:00 – Reformācijas 500 g. jubilejas svētku dievkalpojums latviešu baznīcā ar Svēto vakarēdienu, piedalīsies draudzes koris, būs bērnu uzruna un Svētdienas skola, ko vadīs Māra Pelēce. Sekos īpašs Reformācijas “Oktoberfest” mielasts ar vācu desiņām, alu un Mārtiņa Lutera apciemojumu!

2018. gada Latvijas valsts simtgades svinības!

Latvija 100

LOAM (Latviešu organizāciju apvienība Minesotā) aicināta, Latvijas simtgades komiteja Dvīņu pilsētās sāka risināt domas, idejas jau no 2016. gada beigām ar mērķi ieplānot saistošus, aktuālus pasākumus par godu lieliskajam notikumam. Cenšamies rīkot dažādus pasākumus, sākot ar 2017. gada novembri līdz pat 2018. gada novembrim Latvijas 100 gadiem.

Ir ieplānoti daudzi pasākumi: filmu izrādes, mākslas izstādes, „Izskrien Latviju” – izstaigāsim takas LV robežu garumā, volejbola spēles *Bde Make Ska* (bijušais Lake Calhoun) ezera malā, vakars alus dārzā.

Jubilejas gads noslēgsies 2018. gada 18. novembrī *Landmark* centrā St. Paulā. *Landmark* centrā mēneša garumā būs apskatāma latviešu mākslas izstāde „*North Gallery*”, būs vairākas pēcpusdienas lekcijas, tās sponsorē centrs ar devīzi: *Celebrate Latvia*.

LOAM simtgades komiteja aicina visus piedalīties ballē ceļā uz Latvijas simtgadi. Balle tiks rīkota „*Town and Country Club*” St. Paulā, Misisipī upes krastā ar skaistu skatu uz Mineapoli pie *Lake* ielas.

18. novembra svinību saviesīgā daļa sāksies plkst. 5'os pēcpusdienā. Plkst. 6'os sekos īsa, svinīga programma, apsveikumi. Svinības pagodinās Latvijas vēstnieks ASV Andris Teikmanis un mums pazīstamā Ilze Garoza. Programmu kuplinās draudzes koris ar Latviešu skolas bērniem Gunas Kalmītes-Skujiņas vadībā. Pēc programmas tiks piedāvātas elegantas vakariņas: Minesotas zivs – zandarts, steiks, portobella sēņu veidojums, kartupeļi, salāti. Tiks piedāvāti gan veģetāri, gan bez glutēna ēdieni. Vakara mūziķi būs grupa no Čikāgas „*Adam Zahl*”, viņi mūs priecēs līdz pat pusnaktij.

LOAM vēlas, lai katram Minesotas latvietim būtu iespēja piedalīties skaistajā ballē, tāpēc tiks piedāvāts „*Pay what you can*” biļešu samaksas veids.

Ballei būs trīs dažādas biļešu cenas:

\$18.00 – par godu 18. gadam

\$48.00 – par godu pirmajiem ieceļotājiem Minesotā no dīpīšu nometnēm

\$100 – par godu Latvijas simtgadei

Ielūgumus un ēdiena izvēli izsūtīsim oktobra pirmajā nedēļā. Gaidīsim visus!

LOAM Latvijas simtgades komiteja

Latvijai 99

Latviešu organizāciju apvienība Minesotā (LOAM) aicina!
Laipni lūdzam ievadīt Latvijas simtgadi!

Sestdien

2017. gada 18. novembrī
Sākot ar plkst. 17:00 (5 pm)
Town and Country Club
300 N Mississippi River Blvd
St. Paul, MN 55104

Goda viesi – Andris Teikmanis, Latvijas vēstnieks Amerikas Savienotajās Valstīs
Ilze Garoza, bij. PBLA ģenerālsekretāre

Mineapoles – St. Paulas draudzes koris un Latviešu skolas koris

Plkst. 5os – sadraudzība

Plkst. 6os – apsveikumi un vakariņas

Plkst. 8os – balle līdz pusnaktij kopā ar mūzikas grupu “Adam Zahl” no Čikāgas

Latvia 99

You are cordially invited to celebrate the beginning of the Latvian Centennial!

Saturday
November 18th, 2017
Starting at 5:00 pm
Town and Country Club
300 N Mississippi River Blvd
St. Paul, MN 55104

Guests of honor – Andris Teikmanis, Latvian Ambassador to the United States
Ilze Garoza, former General Secretary of the PBLA

The Minneapolis – St. Paul Latvian Church Choir with the Latvian School Choir

5:00 pm – Reception

6:00 pm – Short program and dinner

8:00 pm – Dance with the music group Adam Zahl from Chicago until midnight

Latvijas Universitātes 98. gada svētku akts

Bildē redzami šī gada Eau Claire stipendiāti kopā ar akta runātājiem un organizētājiem.

Nekustamo īpašumu aģente

Larisa (Štolcere) Ozola

Mobilais 612.991.1760

larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – kārtoju (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no "Lakes Area Realtors". Mēs strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazināties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

Sludinājumi

Estate Sale

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest.
- Sakārtoju mantas pārdošanai.
- Nocenoju pārdodamās mantas un izslaidu.
- Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

PALĪDZU MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem realizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontdarbus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, finansēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiet e-pastu:

Māris Kurmis – Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), mkurmis@hotmail.com

www.mkurmis.counselorrealty.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, October 1, 10 am – Fall Harvest Church Service with Holy Communion including children's talk, Sunday school and participation by the church choir. A hot dish luncheon will follow.

Sunday, October 8, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Saturday, October 14, 1:30 pm – Meet and Greet with Pastor Varis Bitenieks from Aizpute.

Sunday, October 15, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Saturday, October 21, 6:30 pm – Candlelight Service at Crystal Lake Cemetery followed by supper at the Latvian Church.

Sunday, October 22, 10 am – Church Service followed by fellowship and presentation by Guntis Smidchens.

Thursday, October 26, 12 pm – Latvian American Shipping Line.

Saturday, October 28, 4 pm – Reformation Celebration Worship at Central Lutheran Church, 333 S 12th St, Minneapolis with the National Lutheran Choir and local church choirs.

Sunday, October 29, 10 am – Service in commemoration of the 500th Anniversary of the Reformation with Holy Communion including children's talk, Sunday school and participation by the church choir. Followed by a Reformation "Oktoberfest" meal.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Minneapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kolēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta (612-280-6180), S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CĪENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.